

hluscha, Czjelo, Žiwjenje,
a Duscha; bydźcje mi
wobstajnje Wohen k Wo-
rjewanju, a to Łozko
k Spanju:

2. Nech schon Sswjet
jo hluschi, Bože Jehnjo
riane, kiž bu sa nas sa-
rjesane, a je Kanow pol-
ne, to je Sbože moje,
a tejšch, Sswjecze, Sbo-
že twoje: jeho Krej czini
frej; nech na Kany lada,
schtuž hej Sbožnosz žada.

Posnacze.

248. Zion jara styskne pro-
šy 2c.

Kneže Jesu! twoje
Kany sboja moje Czjer-
penje, dnž ta Duscha do
nich czene, sdzerža mi to
Žiwjenje; twoi Trošcht
klotki wobroczi moje hor-
ke Styskanje, kiž mi
Sbožnosz pschinesz žysche,
jako samne wumrel bje-
sche.

2. Ja šo tebi schickon
podam, ty šy moja Na-
dzija, na tej Ssmerczi

k swjecznym Plodam two-
ja Ssmercz je dobyta;
dnž ja mam Džiel na te-
bi, pschindže Trošcht
Schuž, Sbože mi, twoja
Ssmercz mi budže da-
wacz, k Žiwjenju so budu
stawacz.

3. Dnž mam jeno, Kne-
že! tebe, o ty Studžer
Dobroty! da me Nusa
nesarebe, tejšch dnž panu
do Ssmerczje; ja šo
skhowam do tebe, schtuž
da može pobicz me? schtuž
šo wtwojich Kanach skho-
wa, teho Duscha budže
strowa.

249. Wessel šo, o moja
Duscha 2c.

Krystusowe šwjate
Kany, te šu moja Kho-
wanka, džež Scho budže
namekane, schtož me
wjecznje wofschewja; Kry-
stus se šwojm Czjerpe-
njom je nam Praudosz
psched Bohom, teho, kiž
to prawje wjeri, nicžo
š Nebes newuczjeri.